

Nyugdíj és öngondoskodás

Írta: Dr. Neiger M. Tibor c. egyetemi docens

A modern társadalmakat a világban bekövetkező gazdasági és társadalmi változások nemcsak az oktatási rendszer, vagy a pénzügyi rendszer átalakítására sarkallják, hanem azt is elvárják, hogy a demográfiai változásokra is reagáljanak. Magyarországon annak érdekében működtetik és alakítják a nyugdíjrendszert, hogy az idősödő társadalom okozta kihívást kezeljék.

I. Mit biztosít a nyugdíj?

A nyugdíj egy olyan pénzbeli ellátás, ami elsődlegesen meghatározott életkor elérése esetén vagy meghatározott szolgálati idő megszerzése esetén, esetleg bizonyos fokú

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

egészségromlás, illetve egészségkárosodás esetén a jogosult számára jövedelmet biztosít.

Ekként fogalmaz Magyarország Alaptörvénye is, melynek XIX. cikke szerint Magyarország az időskori megélhetés biztosítását a társadalmi szolidaritáson alapuló egységes állami nyugdíjrendszer fenntartásával és önkéntesen létrehozott társadalmi intézmények működésének lehetővé tételével segíti elő.

Míg az Alaptörvény egy általános jellegű állami szerepvállalást, mintegy keretszabályt rögzít, magának a nyugdíjrendszer ellátásainak szabályait külön jogszabályok állapítják meg. Az Alaptörvényben rögzített elveknek megfelelően az időskorúak és a tartósan vagy véglegesen munkaképtelenné válók, valamint hozzátartozóik megélhetésének biztosítása érdekében alkotta meg az országgyűlés a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvényt (továbbiakban Tny tv.), valamint annak végrehajtási rendeletét a 168/1997. (X.6.)

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

Kormányrendeletet (továbbiakban Vhr.); melyek a főbb részletszabályokat rögzítik.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

II. Általánosságban a nyugdíjrendszerről

Magyarországon a társadalombiztosítás rendszerében, biztosítási alapon működik az állami kötelező nyugdíj. A törvény az Állam feladatává teszi nemcsak a kötelező társadalombiztosítási rendszer működtetését, hanem annak A Tny tv. rendelkezései irányadóak a társadalombiztosítás ellátására és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (továbbiakban Tbj. tv) szabályai szerint biztosítottak minősülő személyekre és a foglalkoztatókra, továbbá a Tny tv-ben meghatározott saját jogú és hozzátartozói nyugellátásban részesülő személyekre, valamint a nyugdíjmegállapító szerve és a nyugdíjfolyósító szerve (a továbbiakban együtt: nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv), valamint a Nyugdíjbiztosítási Alap kezeléséért felelős nyugdíjbiztosítási szerve.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

A magyarországi nyugdíjrendszer azonban nemcsak kötelező, hanem önkéntes alapon is működik. A rendszer elemei a társadalombiztosítási – kötelező – nyugdíj, az önkéntes nyugdíjformák (melyekről a későbbiekben ejtünk szót), valamint a szociális ellátásról és szociális igazgatásról szóló 1993. évi III. törvényben időskorúak járadékaként szabályozott szociális ellátás. A nyugdíjrendszer szabályai így ugyanis lehetőséget biztosítanak a magánszemély számára arra is, hogy a kizárólag a társadalombiztosítási nyugellátás alapján nyugdíjra jogosultakhoz képest magasabb összegű nyugdíjra legyenek jogosult akkor, ha a jogosult a szolgálati idejének legalább egy részében a magánnyugdíjrendszer keretében is teljesített tagdíjat.

A társadalombiztosítási – kötelező - nyugdíj finanszírozására a Tbj törvényben meghatározottak szerinti nyugdíjjárulék szolgál fedezetül. Ez azt is jelenti, hogy a nyugdíjra való jogosultság egyik feltétele a járulékfizetési kötelezettség teljesítése. Azonban az a nemvárt eset is előfordulhat, hogy

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

a befolyt járulékok alapján a Nyugdíjbiztosítási Alap kiadásai meghaladják a bevételeket, az Állam ez esetben is biztosítja a társadalombiztosítási nyugellátások kifizetését a központi költségvetés által rendelkezésére bocsátott előirányzat összegéből.

A társadalombiztosítási – kötelező - nyugdíjrendszerben megkülönböztetünk saját jogú nyugellátásokat (ilyen az öregségi nyugdíj) és hozzátartozói nyugellátásokat (úgy, mint az özvegyi nyugdíj, árvaellátás, szülői nyugdíj, baleseti hozzátartozói nyugellátás, özvegyi járadék). Ezen nyugellátások összege nagyban függ a nyugdíjjárulék alapját képező keresettől és jövedelemtől – melyet a magánszemély a nyugdíjigényt megelőzően szerzett -; amennyiben pedig a jogosult magánszemély a jogszabályban előírt mértékű szolgálati időt megszerezte, úgy ez esetben válik jogosulttá a nyugdíjra.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

III. Az öregségi nyugdíj általános szabályai

Az öregségi nyugdíj egy olyan saját jogú nyugellátás, amely meghatározott életkor (azaz az adott személyre meghatározott öregségi nyugdíjkorhatár) elérését követően, továbbá meghatározott szolgálati idő megszerzése esetén jár abban az esetben, ha a jogosult az öregségi nyugdíj megállapításának napján nem áll biztosítási jogviszonyban. Amennyiben az előbbi feltételek valamelyike hiányzik, úgy az igénylő nem jogosult öregségi nyugdíjra. (Fontos tudni, hogy amennyiben az igénylő részére álláskeresési ellátást folyósítanak, úgy az öregségi nyugdíjat legkorábban az ellátás folyósításának megszűnését követő naptól lehet megállapítani.)

A törvény által elvárt biztosítási jogviszony hiánya nem jelenti azt, hogy az öregségi nyugdíjas – további feltételek fennállása esetén – „nyugdíjas éveiben” nem létesíthet

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

munkajogviszonyt; pusztán a nyugdíjigény elbírálásakor nem állhat munkaviszonyban.

Az öregségi nyugdíjkorhatár alatt a magánszemélynek azt az életkorát értjük, melynek elérésével – a további feltételek fennállása esetén - jogosulttá válik az öregségi nyugdíj megállapítására. Az öregségi nyugdíjkorhatár – az elmúlt években elsődlegesen a várható élettartam megnövekedésére való tekintettel - folyamatosan változott és várhatóan a jövőben is változni, mégpedig emelkedni fog; ez a nyugdíjrendszer fenntarthatóságának egyik legfontosabb eszköze.

Az öregségi nyugdíjkorhatár a jelenlegi szabályozásban az alábbiak szerint alakul:

az 1952. január 1-je előtt született magánszemély esetén a 62. életéve betöltésével,

az 1952-ben született magánszemély esetén a 62. életév betöltését követő 183. nappal,

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

az 1953-ban született magánszemély esetén a 63. életéve betöltésével,

az 1954-ben született magánszemély esetén a 63. életév betöltését követő 183. nappal,

az 1955-ben született magánszemély esetén a 64. életéve betöltésével,

az 1956-ban született magánszemély esetén a 64. életév betöltését követő 183. nap ,

az 1957-ben vagy azt követően született magánszemély esetén a 65. életéve betöltésével válik jogosulttá öregségi nyugdíjra.

Az öregségi nyugdíjon belül megkülönböztetünk öregségi teljes nyugdíjat és öregségi résznyugdíjat, valamint külön szabályok vonatkoznak a nők kedvezményes nyugdíjára. Az öregségi teljes nyugdíjra az a magánszemély jogosult, aki az irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte, és legalább 20 éves szolgálati időt szerzett és nem áll - belföldön és külföldön sem - biztosítással járó jogviszonyban. Öregségi

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

résznegyedíjról akkor beszélünk, ha a magánszemély betöltötte a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, de nem rendelkezik 20 éves szolgálati idővel, azonban szerzett legalább 15 évnyi szolgálati időt, továbbá nem áll - belföldön és külföldön sem - biztosítással járó jogviszonyban.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

IV. Miért szükséges az öngondoskodás; annak milyen jogilag rendezett területei, illetve fajtái vannak?

Az öngondoskodás azt jelenti, hogy a magánszemély tudatosan felkészül a jövőben bekövetkező változásokra, a váratlan helyzetekből adódó anyagi kiszolgáltatottság csökkentése érdekében; azaz arra, hogy az élete nehéz szakaszában finanszírozni tudja megélhetését. Ennek módja, hogy a magánszemély jövedelméből megtakarításokat eszközöl. Többféle megtakarítási formát ismerünk, ilyenek többek között a lakáskassza-megtakarítások, a különböző befektetések, biztosítási formák és az önkéntes nyugdíjformák. Témánk szempontjából ezen utóbbi területeket mutatjuk be.

Különböző jogszabályok határozzák meg az önkéntes nyugdíjformák szabályait; így rendelkeznek a magánnyugdíjpénztárakról, az önkéntes kölcsönös nyugdíjbiztosításról, a

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

nyugdíj előtakarékosági számláról és a foglalkoztatói nyugdíjról.

Az 1997. évi LXXXII. törvény egységesen szabályozza az állampolgárok tagdíjfizetésen és egyéni számlán alapuló magánnyugdíját és a magánnyugdíjpénztár rendszerét. A pénztárak fő jellemzője az önkormányzati működés elve; azaz a pénztárra vonatkozó alapvető döntések meghozatalára kizárólag a pénztártagok jogosultak. A magánnyugdíj-pénztárak tagjait megilleti a szabad pénztárválasztás – azaz a pénztárba belépés vagy átlépés - joga, melyet csak az adott pénztár Szervezeti és Működési Szabályzata (továbbiakban SzMSz.) korlátozhat. Tilos a pénztártagok vallási, faji, etnikai, illetőleg politikai meggyőződés, kor és nem szerinti megkülönböztetése. A kölcsönösség és az öngondoskodás elve alapján a pénztártagok közösen teremtik meg a pénztár működésének és szolgáltatásainak fedezetét, ezt követően a pénztár köteles Alapot létrehozni, valamint fenntartani annak érdekében,

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

hogy a törvényben meghatározott módon gondoskodjon a pénztárak szolgáltatási kötelezettségének teljesítéséről. A pénztár kizárólag a törvényben meghatározott nyugdíjszolgáltatás szervezése és teljesítése érdekében gazdálkodik; bevételeiből és a bevételeiből képzett tartalékokból finanszírozza kiadásait. Fontos elv, hogy a pénztár gazdálkodásával és befektetési tevékenységével akként köteles vagyonát gyarapítani, hogy az szolgáltatási kötelezettségének teljesítését ne veszélyeztesse. A pénztár a tagjai részére egyéni számlát vezet, melyen az adott tag befizetéseit tartják nyilván. A magánnyugdíj-pénztári tagság korábban kötelező volt, azonban 2010. évtől ezt megszüntették. A magánnyugdíj-pénztár a bírósági nyilvántartásba vétellel jön létre.

A nem pályakezdő magánszemélynek lehetőségében áll, hogy csatlakozzon valamelyik pénztárhoz. Amennyiben a magánszemély csatlakozik valamely magánnyugdíj-pénztárhoz, úgy a korábbi szabályozás szerint a bruttó

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

béréből levont nyugdíjjárulék bizonyos hányadát – jellemzően a nagyobb hányadát – fizette a magánnyugdíj-pénztárba, míg az államnak csak a „megmaradt” kisebb részét teljesítette (ma a magánnyugdíj-pénztárakban a tagok elsősorban tagdíj-fizetésre kötelezettek). A magánnyugdíj-pénztári befizetést a magánszemély kiegészítheti továbbá önkéntes befizetéssel is, melyet akár a munkáltató, akár a tag teljesíthet. Abban az esetben, amennyiben a magánszemély él a „kiegészítés” lehetőségével, úgy a későbbiekben az „állami” – kisebb összegű befizetés miatt alacsonyabb összegű – nyugdíj mellett a nyugdíjpénztár is kifizetéseket biztosít a részére. Ugyanis az a magánszemély, aki nem csatlakozik magánnyugdíj-pénztárhoz (és más módon sem tervez előre), az csak az Államnak fizetett társadalombiztosítási járulék teljes összegével „tervez”, így nyugdíjas éveiben csak az államtól részesül rendszeres kifizetésben, azaz nyugdíjban. Amennyiben a magánszemély nyugdíjba vonul, többféle lehetősége lesz arra, hogy

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

hozzájusson a magánnyugdíj-pénytárban egyéni számlán felhalmozott összeghez. Egyes feltételek fennállása esetén egy összegben, vagy meghatározott időszakban rendszeres időközönként járadék formájában, vagy életük végéig életjáradék formájában juthatnak hozzá a pénztár által biztosított nyugdíjszolgáltatáshoz. Egy pénztártag főszabály szerint csak egyetlen pénztár tagja lehet. A tagsági jogviszony önkéntes belépéssel keletkezik, melyet az írásban tett belépési nyilatkozattal kezdeményezi a tag. A pénztártag tagdíj fizetésére köteles, annak legkisebb mértékét a pénztár alapszabálya határozza meg. A tagdíjfizetés elmulasztása azonban nem szünteti meg a tagsági jogviszonyt.

Fontos szabály az is, hogy a magán-nyugdíjpénztári megtakarítás örökölhető, de az egyéni számla a hagyatéknak nem része. A pénztártag belépésekor egy vagy akár több természetes személy (haláleseti) kedvezményezettet is megjelölhet, akik halála esetén jogosultak a felhalmozott pénztári vagyponra. A belépést követően is sor kerülhet a

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

haláleseti kedvezményezett személyének megjelölésére, vagy a megjelölt személy megváltoztatására. Ha pedig a pénztártag kedvezményezettet nem jelölt meg, vagy a jelölés hatályát veszti, úgy kedvezményezettnek a tag természetes személy örökösét kell tekinteni (természetesen örökrésze arányában). Az 1993. évi XCVI. törvény rendelkezik az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakról. A törvény értelmében az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár a legalább 16. életévet betöltött természetes személyek által a függetlenség, a kölcsönösség, a szolidaritás és az önkéntesség elve alapján létrehozott, társadalombiztosítási ellátásokat kiegészítő (pótló), illetve ezeket helyettesítő szolgáltatásokat, továbbá az egészség védelmét elősegítő ellátásokat szervező és finanszírozó társulás. A pénztár lényege, hogy a tagok részére tartósan befektethető forrást jelent. A pénztárak ezen formája nem helyettesítője az állami nyugdíjnak, hanem annak kiegészítésére szolgál. A tagság tehát önkéntességen alapul azzal, hogy a tag által befizetett tagdíjat befekteti a

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

társaság vagyonkezelője a tag választása szerinti kockázatú eszközökbe. A pénztár a tag részére egyéni számlát vezet. A szabályok értelmében a tagnak lehetősége van arra, hogy a nyugdíjkorhatár elérését megelőzően is felvegye a megtakarítást, melyet 10 éves „várakozási idő” elteltét követően kedvezményesen tehet meg a tag.

Több formája van az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárnak; így beszélhetünk nyugdíjpénztárról (meghatározott nyugdíjszolgáltatás biztosítása esetén); vagy önszegélyező pénztárról, (amely szociális kockázat bekövetkezése esetén, jogszabály által előírt szociális kötelezettségek alapján biztosít kiegészítő ellátást, valamint támogatja a gyógyszer és gyógyászati segédeszköz árát); vagy egészségpénztárról (, melynek feladata az egészség védelmét szolgáló programok szervezése és finanszírozása, továbbá az egészségügyi szolgáltatások megvásárlása); valamint egészség- és önszegélyező pénztárról (, mely ötvözi az egészségpénztár és az önszegélyező pénztár feladatait is).

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

Ahogy a magánnyugdíj-pénztári megtakarítás, úgy az önkéntes kölcsönös biztosító pénztári megtakarítás is örökölhető, de a tag halála esetén az egyéni számla az elhunyt hagyatékának nem része. A tag ugyanis halála esetére - az alapszabályban foglaltak szerint - természetes személy (haláleseti) kedvezményezettet jelölhet meg a belépési nyilatkozaton, közokiratban vagy teljes bizonyító erejű magánokiratban. Ha több kedvezményezettet jelölt meg az elhunyt tag, úgy valamely kedvezményezett elhalálása esetén az egyéni számla rá eső részéből a tag halála időpontjában még életben lévő kedvezményezettek a jogosultságaik arányában részesednek. Ha azonban a pénztártag nem jelölt meg kedvezményezettet, vagy a jelölés a jogszabályban foglaltak szerinti esetekben hatályát veszti, akkor kedvezményezettnek – örökrésze arányában - a tag természetes személy örökösét kell tekinteni (ez esetben az örökös jogállása a kedvezményezettével megegyezik).

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

Nem annyira ismert, azonban egyes feltételek fennállása esetén az egyéni számlán felhalmozott összeg az élettársak élettársi vagyontöredékébe, valamint a házaspár házastársi vagyontöredékébe tartozik függetlenül attól, hogy a megtakarítást csak az egyik élettárs/házastárs nevében tartja nyilván a pénztár; ezt mondja ki a Legfelsőbb Bíróság – mai nevén Kúria - Pfv. II. 22.093/2009. számú határozata (a határozat szövegét lásd az internetes közzététel **mellékletében...**)

Fontos azzal is tisztában lenni, hogy amennyiben a tag a nyugdíjkorhatár elérése előtt felveszi a tőke (azaz a befizetések) egy részét, az jövedelemnek minősül, tehát a jövedelem ezen formája után a tag személyi jövedelemadó és egészségügyi hozzájárulás fizetésére köteles.

A nyugdíj-előtakarékossági számlákról szóló 2005. évi CLVI. törvény a természetes személyek részére biztosít egy további lehetőséget az öngondoskodás érdekében, mely az állami nyugdíj kiegészítését szolgálhatja A nyugdíj-előtakarékossági

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

számlák esetében nyugdíj-előtakarékossági értékpapírszámláról, nyugdíj-előtakarékossági értékpapír letéti számláról, és nyugdíj-előtakarékossági pénzszámláról beszélhetünk; ez alatt a megtakarítási forma alatt kizárólag értékpapír-alapú befektetési formában történő takarékoskodást értünk. A nyugdíj-előtakarékossági számla esetén tehát a magánszemély nem teheti meg, hogy „csak” befizet a számlára, hanem a befizetett összeggel „kereskednie kell”. Figyelemmel arra, hogy ez az öngondoskodási forma tulajdonképpen egy értékpapír számla, így a fenntartásával – törvény által előírt mértékű – számlavezetési díj-fizetési kötelezettség, valamint – az egyes számlák esetében eltérő mértékű – kezelési díj- és tranzakciós díj-fizetési kötelezettség jár.

Az utolsó önkéntes nyugdíjforma a foglalkoztatói nyugdíj, melynek részletszabályait a 2007. évi CXVII. törvény tartalmazza. A foglalkoztatói nyugdíj intézményének bevezetését az EU európai szinten megszervezett belső

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

piacának megszilárdítása indokolta. A foglalkoztatói nyugellátás intézménye európai uniós szinten már ismert volt, szabályait a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló 2003. június 3-i 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv tartalmazta. Magyarország kötelezettsége volt az irányelv átültetése annak érdekében, hogy az Európai Unió bármely tagállamában bejegyzett foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény határon átnyúló szolgáltatás keretében történő tevékenységet folytasson Magyarországon is. A magyar szabályozás szerint foglalkoztatói nyugdíj-szolgáltató intézményt a foglalkoztató, bank, biztosító részvénytársaság és befektetési társaság alapíthat. Az intézmény kizárólag részvénytársasági formában működhet. A már megalapított intézményhez bármely foglalkoztató csatlakozhat az erről szóló szerződés megkötésével. Az így csatlakozott foglalkoztató biztosíthat a

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

munkavállalói részére, valamint saját maga a foglalkoztató részére is nyugdíjkonstrukciót.

Az alapító vagy a szerződéssel csatlakozott foglalkoztatónak nemcsak munkaviszonyban kell állnia a munkavállalójával ahhoz, hogy a munkavállaló taggá váljon, hanem a munkaszerződésben kötelezettséget kell vállalnia a hozzájárulás megfizetésére. A tagnak lehetősége van arra, hogy a foglalkoztató által vállalt hozzájárulás összegét kiegészítse egyösszegű vagy rendszeres befizetéssel. A befizetett összeggel a tag rendelkezik; a tagsági jogviszony a munkaszerződés megkötésével illetve módosításával jön létre. Amennyiben megszűnik a munkaviszony, úgy a munkavállalónak lehetősége van arra, hogy a felhalmozott befizetést az eddigi nyugdíjszolgáltató intézményben hagyja vagy átvigye az új foglalkoztató nyugdíjszolgáltató intézménybe.

A foglalkoztatói nyugdíjszolgáltatói intézmény meghatározott nyugdíjszolgáltatást nyújt; ilyen az egyösszegű

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

kifizetés, a határozott idejű járadékszolgáltatás, az életjáradék, illetve ezek kombinációja. Általánosságban a tagra irányadó nyugdíjkorhatár betöltésével válik jogosulttá a tag a szolgáltatásra (ettől az adott nyugdíjkonstrukció térhet el).

A többi önkéntes nyugdíjformához hasonlóan ez esetben sem tartozik a tag halála esetén hagyatékához a tagi számlán kezelt megtakarítás abban az esetben, ha a tag haláleseti kedvezményezettet jelölt meg. Fontos tudni, hogy ennél a nyugdíjformánál előfordulhat, hogy a szolgáltatással meghatározott nyugdíjkonstrukció hozzátartozói ellátásra való jogosultságot tartalmaz. Kizárólag ebben az esetben a tag halála esetén – akkor is, ha a hozzátartozót a tag nem jelölte meg kedvezményezettnek, vagy a jelölése érvénytelen – a közeli hozzátartozó számára megnyílik a hozzátartozói ellátásra való jog.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

V. Nyugdíj – rokkant nyugdíj – baleseti ellátás

Korábban rokkantsági nyugdíj néven ismert ellátási formát a jogszabályok ma rokkantsági járadék néven szabályozzák. Az ellátási forma szabályait a jelenleg is hatályos 83/1987. (XII.27.) MT rendeletben, valamint a társadalombiztosításra vonatkozó egyéb jogszabályokban találhatjuk. Abban az esetben ugyanis, ha a természetes személy korai életkorában nagymértékű egészségromlás következik be és így a személy a társadalombiztosítási ellátásokhoz szükséges minimum biztosítási – szolgálati – időt sem tudja megszerezni, úgy válhat jogosulttá erre a pénzbeli ellátásra. A rokkantsági járadékot igénylőnek konkrét feltételeknek is meg kell felelnie, így például a 25. életévét megelőzően keletkezett egészségkárosodásnak legalább 70 %-os mértékűnek kell lennie; az igénylő nem részesülhet nyugellátásban, baleseti nyugellátásban vagy megváltozott munkaképességű személyek ellátásában sem. Az igény benyújtását megelőző 6.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

hónap 1. napjával állapítható meg az ellátás abban az esetben, ha ezen a napon az igénylő a 18. életévét már betöltötte. Fontos különbség a rokkantsági nyugdíj és az állami nyugdíj között, hogy a rokkantsági nyugdíj egészségi állapottól függ, és nem szükséges szolgálati idő megszerzése (amennyiben azonban az ellátásra jogosult eléri a rá irányadó nyugdíjkorhatárt, úgy részére a továbbiakban nyugellátás jár). Ugyancsak különbség, hogy míg a nyugellátással szemben végrehajtási eljárás foganatosítható -, tehát a nyugellátás (mint például a magánszemély munkával megszerzett jövedelme), végrehajtás alá vonható -, addig a rokkantsági járadék mentes a végrehajtás alól.

Az 1997. évi LXXX. törvény rendelkezik a társadalombiztosítási ellátásokról (továbbiakban Tbj törvény); ide tartozik a baleseti ellátás is, mely lehet baleseti egészségügyi szolgáltatás, baleseti táppénz, vagy baleseti járadék. Baleseti ellátásra a Tbj. törvény 5. § (1)-(3) bekezdésében foglaltak szerinti biztosítottakon túl az is

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

jogosult, aki egyéni, illetve társas vállalkozóként kiegészítő tevékenységet folytatónak minősül, vagy saját jogú nyugdíjasként meghatározott jogviszonyban áll. A baleseti ellátás részletszabályait a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. számú törvény (a továbbiakban Eb tv.), valamint annak végrehajtási rendelete, a 217/1997. (XII.1.) Kormányrendelet tartalmazza. A baleseti ellátás üzemi baleset vagy foglalkozási betegség esetén jár. Az Eb tv. rendelkezései szerint üzemi baleset az a baleset, amely a biztosítottat a foglalkozása körében végzett munka közben vagy azzal összefüggésben éri, és az úti baleset (amit a biztosított munkába vagy onnan lakására – szállására - menet közben szenved el; az a baleset, ami a biztosítottat közcélú munka végzése vagy egyes társadalombiztosítási ellátások igénybevétele során éri. Ugyanezen jogszabály tartalmazza a foglalkozási betegség fogalmát is. Foglalkozási betegség tehát az a munkavégzés vagy a foglalkozás gyakorlása közben bekövetkezett olyan

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

heveny és idült, valamint a foglalkozás gyakorlását követően megjelenő vagy kialakuló idült egészségkárosodás, amely a munkavégzéssel, a foglalkozással kapcsolatos, a munkavégzés, a munkafolyamat során előforduló fizikai, kémiai, biológiai, pszichoszociális és ergonómiai kóroki tényezőkre vezethető vissza, illetve az, amely a munkavállalónak az optimálisnál nagyobb vagy kisebb igénybevételének a következménye. A rokkantsági járadék szabályaihoz hasonlóan a baleseti ellátás különbözik a nyugellátástól abban, hogy a magánszemély jogosult egészségi állapota határozza meg a baleseti ellátás folyósítását, nem pedig a megszerzett szolgálai idő. A baleseti ellátás nem nyugellátás. A baleseti ellátások közé tartozó baleseti járadék esetében ki kell emelni, hogy a baleseti járadék mellett korlátozás nélkül lehet kereső tevékenységet folytatni. A baleseti járadék is emelkedik a nyugellátáshoz hasonlóan. Mivel a baleseti ellátásokat megalapozó egészségkárosodás érheti a magánszemély nyugdíjast is –

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

hiszen a nyugdíjas bizonyos feltételek esetén végezhet az öregségi nyugdíjkorhatár betöltését követően is munkát – így a baleseti ellátás különbözik a rokkantsági járadéktól, ugyanis baleseti járadék megállapítását nem zárja ki az, ha a magánszemély öregségi nyugdíjban részesül.

A rokkantsági járadékot és a baleseti ellátások közé tartozó baleseti járadékot – hasonlóan a nyugellátáshoz - az igénylő lakóhelye szerinti nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnél kell igényelni, és megállapítás esetén a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság folyósítja, valamint mindkét ellátás a jogszabályban foglaltak szerint – a nyugellátáshoz hasonlóan - emelkedik.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

VI. A nyugdíj feltételei a munkaviszonyban töltött idő szempontjából, beszámítható szolgálati idő, eltérő, és kedvezményes szabályok (pl nők 40 év munkaviszony után, honvédség, rendvédelem, katasztrófavédelem kedvezményes szabályai, szolgálati nyugdíj)

A Tbj. törvényben biztosítottak minősülő személy biztosítással járó jogviszonyának 1997. december 31. napját követő időtartama szolgálati időnek számít, ha erre az időszakra az előírt nyugdíjjárulékot a biztosítottól levonták, és megfizették. A magánszemély 1998. január 1. napját megelőzően fennállott biztosítással járó jogviszonyát az 1997. december 31-én hatályos jogszabályok alapján kell szolgálati időként figyelembe venni. A mezőgazdasági őstermelő biztosítási ideje is szolgálati időnek számít akkor, ha erre az időszakra nyugdíjjárulékot fizetett, illetőleg az előírt nyugdíjjárulékot megfizette.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

A saját jogú nyugellátás mellett keresőtevékenység folytatható azzal a megkötéssel, hogy a keresőtevékenység időtartama szolgálati időként nem vehető figyelembe.

A nyugdíjellátás szabályai egyes esetekben kedvezményekre jogosítanak. Így például kedvezmény illeti meg a nőket, a honvédség és rendvédelem tagjait, a katasztrófavédelem tagjait.

Öregségi teljes nyugdíjra jogosult - életkorától függetlenül - az a nő, aki legalább 40 éves jogosultsági idővel rendelkezik, és – az általános szabályokkal egyezően – az öregségi teljes nyugdíj megállapításának napján biztosítással járó jogviszonyban nem áll. A törvény célja ugyanis, hogy a hosszú munkavisztonnyal rendelkező nőket kedvezményben részesítse figyelemmel arra, hogy a nők a családban és munkahelyen is helytállnak, a jogalkotó pedig ezt a kettős szerepvállalást értékeli. A kedvezményes öregségi nyugdíj ezen formája esetén jogosultsági időnek minősül a kereső tevékenységgel járó biztosítási vagy azzal egy tekintet alá eső

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

jogviszony, valamint a terhességi-gyermekágyi segélyben, csecsemőgondozási díjban, örökbefogadói díjban, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban és a súlyosan fogyatékos vér szerinti vagy örökbe fogadott gyermekére tekintettel megállapított ápolási díjban eltöltött idő, vagy ezekkel egy tekintet alá eső szolgálati idő (1998. január 1-jét megelőzően is).

Az öregségi teljes nyugdíj azonban nem állapítható meg annak a nőnek a részére, aki kereső tevékenységgel járó biztosítási vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonnyal szerzett szolgálati ideje nem éri el a 32 évet olyan nő esetén pedig, akinek gyermekek otthongondozási díját, vagy a súlyosan fogyatékos vér szerinti vagy örökbe fogadott gyermekére tekintettel ápolási díjat állapítottak meg, vagy aki 1998. január 1-jét megelőzően ezzel egy tekintet alá eső szolgálati időt szerzett, a 30 évet. Kivételt képez ez alól a szabály alól az az eset, amennyiben a jogosult nő a saját

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

háztartásában 5 gyermeket nevelt; ugyanis ekkor az előbb említett 32 éves szolgálati idő egy évvel csökken (azzal, hogy a szolgálati időt minden további gyermek esetében újabb egy-egy évvel csökkentik, a csökkenés felső határa 7 év).

A Tny. törvény végrehajtására kibocsátott 168/1997. (X. 6.) Kormányrendelet 12. §-a határozza meg azt, hogy melyek azok a biztosítási jogviszonyoknak, amelyek időtartama a jogosultsági időbe beszámítható; ilyen példának okáért a kisiparosi tevékenység időszaka, a külföldi munkavállalóként folytatott tevékenység időszaka, közjegyzőként folytatott tevékenység időszaka (a teljes felsorolást lásd az internetes közzététel **mellékletében...**). Külön jogszabályok további jogviszonyokat határozhatnak meg, mint a jogosultsági időbe beszámítható biztosítási jogviszony; ilyen például az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény hatálya alá tartozó munkavégzés időtartama.

A Tny. törvény rendelkezései szerint szolgálati időként kell figyelembe venni azt az időt is, amely a munkaviszony (vagy

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

közalkalmazotti, kormányzati szolgálati, közszolgálati, állami szolgálati jogviszony, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerinti hivatásos szolgálati jogviszony, a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú tagjának szolgálati viszonya) jogellenes megszűnésétől annak helyreállításáig, vagy az utóbbi mellőzése esetén a jogviszony jogellenes megszűnésétől annak helyreállításáig, vagy az utóbbi mellőzése esetén a jogviszony jogellenes megszüntetésének jogerős megállapításáig telt el. A Tny törvény 38.§-a rendelkezik részletesen arról, hogy mely biztosítással járó jogviszonyon túli esetek vehetők figyelembe szolgálati időként, és melyek esetében kizárt a figyelembe vétel (a törvény szövegét lásd az internetes közzététel **mellékletében...**). Ki kívánjuk emelni, hogy be kell számítani szolgálati időként annak a felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán folytatott tanulmánynak az időszakát, amelyet öregségi nyugdíj esetében a

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

magánszemély 1998. január 1-jét megelőzően folytatott, hozzátartozói nyugellátás esetében pedig bármikor – akár az előbbi időpontot figyelmen kívül hagyva – folytatott. Ha a biztosított magánszemély külföldön szerzett szolgálati időt, azt abban az esetben kell beszámítani, ha a szolgálati időt az uniós jog alapján az Európai Unió valamely tagállamában, vagy Izlandon, Norvégiában, Lichtensteinben, Svájcban illetve ha bármely nemzetközi megállapodás szerint részes államban szerezte.

A törvény korábban lehetővé tette, hogy egyes kereső tevékenységeket folytató személyek az általános nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően – egyéb feltételtől is függően – nyugellátásra legyenek jogosultak. A Tny. törvény 2011. december 31. napjáig hatályban volt rendelkezése szerint az, aki a szervezet fokozott igénybevételével járó, továbbá az egészségre különösen ártalmas munkát végez, korkedvezményben részesül. A 168/1997. (X.6.) Kormányrendelet 1. számú melléklete tartalmazta azon

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

munkakörök jegyzékét, melyek kordedvezményre jogosítottak. A 2011. évi CLXVII. számú törvény azonban megváltoztatta a Tny. törvény ezen rendelkezését – is – és megszüntette a kordedvezményes nyugdíjat (szolgálati nyugdíjat), 2011. december 31. napjától ezen nyugdíjforma megállapítására nincs lehetőség. A már megállapított nyugellátásokat 2012. január 1. napjától korhatár előtti ellátásként (korhatár előtti öregségi nyugdíjként), a föld alatt végzett bányászati tevékenység esetén átmeneti bányászjáradékként, illetve a fegyveresek esetében szolgálati járandóságként kell továbbfolyósítani. A törvény azonban egyidejűleg lehetőséget biztosít arra is, hogy azok, akik az ellátásra már jogot szereztek, azok számára is megállapításra kerüljön a járandóság.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt. törvény) és a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

szóló 2001. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Hjt. törvény) alapján a hivatásos állomány tagja szolgálati nyugdíjra és korkedvezményre volt jogosult. A jelenlegi szabályozás szerint ugyanezen személyek – az egyéb feltételek fennállása esetén - szolgálati járandóságra jogosultak. Az előbbieken említett feltétel lehet az, hogy 2011. december 31. napjáig 25 év szolgálati viszonyt tudjon igazolni, valamint, hogy a Hszt. törvény és a Hjt. törvény alapján a felmentést vagy a nyugellátásról szóló döntést 2012. január 1-jét megelőzően közzölték, vagy aki rokkantsági szolgálati nyugdíjban részesült. A szolgálati járandóság folyósítása kizárja a korhatár előtti ellátás megállapítását. Amennyiben a szolgálati járandóságban részesülő személy az öregségi nyugdíjkorhatárt betölti, az öregségi nyugdíjkorhatár betöltésének napjától a szolgálati járandóság csökkentések nélküli teljes összegét öregségi nyugdíjként kell továbbfolyósítani. Amennyiben az öregségi nyugdíjas a szolgálati járandóság folyósítása alatt dolgozott, és legalább

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

365 nap szolgálati időt szerzett, a korhatár betöltésétől számított 6 hónapon belül kérheti a nyugdíja összegének új megállapítását (és a két összeg közül a kedvezőbbet kell folyósítani részére). Ha a szolgálati járandóságban részesülő személy elhalálozik, úgy a hozzátartozói nyugellátások megállapításának eljárása során is lehetőség van a fentiek szerint a nyugdíjnak újraszámítására. A korábban hivatkozott 2011. évi CLXVII. számú törvényre tekintettel ugyancsak megszűnt a - „korengedményes” - nyugdíjazás az öregségi korhatár betöltését megelőzően a katasztrófavédelemben dolgozók, így a tűzoltók számára is.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

VII. Nyugdíj számításának alapjai

Az öregségi nyugdíj összege az elismert szolgálati időtől és az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset összegétől függ.

Az öregségi nyugdíj összegének meghatározása során az 1988. január 1-jétől a nyugdíj megállapításának kezdő napjáig elért keresetek havi átlagát kell figyelembe venni, ha az igénylő az időszak legalább felében rendelkezik keresettel.

Az öregségi nyugdíj összege az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset összegének a megszerzett szolgálati időhöz tartozó, a Tny. törvény 2. mellékletben meghatározott %-a (a törvény hivatkozott 2. számú mellékletét lásd az internetes közzététel **mellékletében...**).

Az öregségi teljes nyugdíj összege nem lehet kevesebb az öregségi nyugdíj külön jogszabályban meghatározott legkisebb összegénél.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

A szolgálati időt naptári naponként kell számításba venni és 365 naptári napot kell egy évnek tekinteni. Ugyanazt az időtartamot csak egyszer lehet számításba venni. A szolgálati időt a társadalombiztosítási igazgatási szervek nyilvántartása alapján kell számítani. A szolgálati időt vagy a nyugdíj megállapítására irányuló eljárásban azt a szolgálati időt, melyet a nyilvántartások nem tartalmaznak, az igénylő a foglalkoztató által kiállított egykorú eredeti okirattal (igazolással), vagy a foglalkoztató eredeti nyilvántartásai alapján kiállított igazolással, vagy egyéb hitelt érdemlő módon (például okirat vagy tanúnyilatkozat) bizonyíthatja. Azonban figyelemmel kell lenni arra is, hogy amennyiben a foglalkoztató a foglalkoztatásból eredő bejelentési és közteherviselési kötelezettségének nem tesz eleget (tehát feketén alkalmazza a foglalkoztatottat), úgy nem elfogadható az, ha a munkavégzés tényét önmagában tanúkkal kívánják igazolni; ezt mondja ki a Legfelsőbb Bíróság – mai nevén

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

Kúria - Mfv. III. 10.840/2011. számú határozata (a határozat szövegét lásd az internetes közzététel **mellékletében...**)

Amennyiben az igénylő rendelkezik a szükséges adatokkal, úgy az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság honlapján (<https://kalkulator.onyf.hu/NyugCalcWeb/>) megtalálható online nyugdíjkalkulátorral kiszámíthatja nyugdíját.

VIII. Munkavégzés nyugdíj mellett

Ahogy korábban jeleztük, a saját jogú nyugellátás mellett keresőtevékenység folytatható azzal, hogy a keresőtevékenység időtartama szolgálati időként nem vehető figyelembe. Mind az öregségi nyugdíjra jogosultak, mind a nyugdíjkorhatár előtti ellátásra jogosultak végezhetnek munkát.

Amennyiben az öregségi nyugdíjas a közszférában kíván elhelyezkedni, úgy a munkavégzése időszakára nem jogosult a már megállapított nyugdíjra, azaz erre az időszakra

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

vonatkozóan a nyugdíj folyósítását szüneteltetni kell. (Amennyiben a munkaviszony megszűnik, úgy ezt a folyósító szerv felé igazolni kell és a nyugdíjas részére a továbbiakban folyósítják a nyugdíjat.)

Amennyiben azonban a nyugdíjas korhatár előtti ellátásra jogosult, úgy számukra évente meghatározott összeghatárig biztosított a munkavégzés; ezen összeghatárig a nyugdíjas felveheti a nyugdíját és csak ezen összeghatár felett nem jogosult a nyugdíjára (azaz köteles kezdeményezni a nyugdíja folyósításának szüneteltetését).

IX. A nyugdíjemelés rendes és rendkívüli szabályai

A Tny. törvény 62. §-a szerint a tárgyév január 1-je előtti időponttól megállapított nyugdíjat – ideértve a mezőgazdasági szövetkezeti járadékot és a baleseti járadékot is – a megállapítás naptári évét követően minden év január hónapjában az emelés évére tervezett fogyasztói

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

árnövekedésnek (azaz a KSH szerinti inflációnak) megfelelő mértékben emelni kell. A tervezett tárgyévi fogyasztói árnövekedést a központi költségvetésről szóló törvény állapítja meg.

Különös méltánylást érdemlő esetben – kérelemre - megállapítható kivételes nyugellátás az öregségi nyugdíjkorhatárt elérő személy, a megváltozott munkaképességű özvegy és az árva részére.

Ugyancsak különös méltánylást érdemlő esetben – kérelemre - ugyanezen személyek, valamint a rehabilitációs járadékban részesülő személyek és a fogyatékkal élő vagy tartósan beteg vagy legalább két árvaellátásra jogosult gyermek eltartásáról gondoskodó özvegyek jogosultak lehetnek kivételes nyugellátás-emelésre, vagy egyszeri segélyre. Az emelés mértéke nem haladhatja meg az öregségi teljes nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 25 %-át, de nem lehet kevesebb ugyanezen összeg 10 %-ánál.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

Kizárt a kivételes nyugdíjmelés az előzetes letartóztatásban lévő személy, a szabadságvesztés büntetését töltő személy, a szociális intézményben elhelyezett személy és a javítóintézetben elhelyezett személy számára.

Sem a kivételes nyugellátást, sem a kivételes nyugellátás-emelést vagy az egyszeri segélyt nem befolyásolja az, hogy az igénylő magán-nyugdíjpénztári tag-e.

A kivételes nyugellátás-emelés iránti kérelmet formanyomtatványon kell előterjeszteni. Az elbírálásra jogosult szerv pedig jogosult arra, hogy indokolt esetben vizsgálja a kérelem benyújtásának indokául szolgáló különös méltánylást érdemlő körülményeket. A hatóság a kérelem elbírálásáról egyszerűsített döntést hoz, mely meghozatalával jogerőssé és végrehajthatóvá válik (azaz jogorvoslattal nem támadható meg), hivatalos iratként kézbesíteni nem kell.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

X. Egyes öngondoskodási formák kedvezményes adózási szabályai

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (továbbiakban Szja törvény) rendelkezik az egyes öngondoskodási formákat érintő adókedvezményekről.

Az Szja törvény 44/A. §-a szerint az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár magánszemély tagja rendelkezik az általa a tag jogviszonyára tekintettel évente bármely típusú önkéntes kölcsönös pénztárba befizetett összeg, valamint az egyéni számláján jóváírt, egyéb jövedelemnek minősülő összeg 20 %-ának megfelelő adóról; ezt az összeget ugyanis a magánszemély visszaigényelheti. (Az előbbieket szerint tehát amennyiben a magánszemélynek nincs az adóhatóságnál nyilvántartott tartozása, úgy ezt az összeget az adóhatóság a magánszemély által megjelölt önkéntes kölcsönös biztosító pénztár pénzforgalmi számlájára utalja, vagy ha már nem tagja a magánszemély önkéntes kölcsönös biztosító

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

pénztárnak, akkor a tag által megjelölt más számlára.) Az önkéntes kölcsönös egészségpénztár, önszegélyező pénztár, egészség- és önszegélyező pénztár magánszemély tagjaként jogosult - az előbb említett 20%-on túl – további 10 %-ról rendelkezni az egyéni számláján fennálló számlaköveteléséből a rendelkezése alapján legalább 24 hónapra lekötött összegből (a lekötés adóévében) vagy az egyéni számláján fennálló számlaköveteléséből megbízása alapján a külön törvényben meghatározott prevenciós szolgáltatás ellenértékeként az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által az adóévben kifizetett összegből. Azonban felső korlátot rendelt a jogalkotó ehhez a kedvezményhez; ugyanis a kétféle jogcímen adható rendelkezések (összesen tehát 30 %) együttes összege nem haladhatja meg a 150.000.-Ft-ot. Fontos kedvezmény az is, hogy az önkéntes kölcsönös pénztárak esetén a várakozási idő letelte után az elért hozam adómentesen felvehető.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

Az Szja törvény 44/B. §-a szerint a nyugdij-előtakarékossági számla-tulajdonos nyugdij-előtakarékossági nyilatkozatot tehet, mellyel a magánszemély az adóévben az általa nyugdij-előtakarékossági számlára forintban befizetett összeg 20 %-ának, de legfeljebb az adott adóévben 100.000.-Ft-nak az adójóváírására ad lehetőséget a jogszabály. Amennyiben a magánszemély 2020. január 1. előtt tölti be a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, úgy az adójóváírás felső határa 130.000.-Ft. Az előbbiek szerint tehát amennyiben a magánszemélynek nincs az adóhatóságnál nyilvántartott tartozása, úgy ezt az összeget az adóhatóság a magánszemély által megjelölt nyugdij-előtakarékossági számlára utalja, vagy ha a magánszemély nyugdij-előtakarékossági számlája már megszűnt, akkor a tag által megjelölt más számlára. Fontos kivétel, hogy a magánszemély kérelmére a kiutalás más - újonnan nyitott - nyugdij-előtakarékossági számlára nem teljesíthető. A nyugdij-előtakarékossági számlában tartott megtakarításhoz a magánszemély főszabály szerint nyugdíjba

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

vonulásakor juthat hozzá. Ha azonban előbb kíván hozzáférni a megtakarításához, akkor adómentesen csak abban az esetben veheti fel a megtakarítást, ha 10 év eltelt; amennyiben azonban ez a várakozási idő nem telik el a megtakarítás felvételét megelőzően, úgy a kapott adókedvezmény 120 %-át vissza kell fizetnie, továbbá a számlán elért hozam vagy nyereség után a magánszemély egyéb jövedelemként adót fizet.

Fontosnak tartjuk megemlíteni, hogy az 1312/2016. (VI.13.) kormányhatározat, valamint a 378/2016. (XII.02.) kormányrendelet változtatásokat hozott az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságot és az Országos Egészségbiztosítási Pénztárt illetően. 2017. január 1-jétől ugyanis Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság névváltozással Nemzeti Családtámogatási és Társadalombiztosítási Hivatalként működik tovább, amely átveszi az Országos Egészségbiztosítási Pénztár pénzbeli

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

ellátásokkal, baleseti táppénzzel és utazási költségtérítéssel kapcsolatos feladatait. 2017. január 1-jével az Országos Egészségbiztosítási Pénztár elnevezése Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelőre változik, valamint a szerv beolvad az Emberi Erőforrások Minisztériumába.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

Melléklet:

- I. A Legfelsőbb bíróság Pfv. II. 22.093/2009. számú határozata (2011. évi. 165. bírósági határozat)

A jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részének az alapjául szolgáló tényállás szerint a felperes és a néhai F. F. (a továbbiakban: örökhagyó) - akinek az alperes a testvére és egyben a törvényes örököse is - 1993. október 22-től az örökhagyó 2005. július 27-én bekövetkezett haláláig, élettársi kapcsolatban éltek a felperes különvagyoni ingatlanában.

Az élettársi kapcsolat ideje alatt a felperes közalkalmazotti munkaviszonnyal rendelkezett és összesen 6 705 900 forint jövedelmet ért el, az örökhagyó pedig az ÉMÁSZ Nyrt. alkalmazásában állott és összesen 9 674 606 forint munkabér jövedelemben részesült, amelyhez 157 116 forint munkába járást támogató költségtérítés járult. A háztartásukat - A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

amelyben kiskorú gyermek vagy más hozzátartozó nem élt - teljes egészében a felperes látta el.

Az örökgyó munkabére az Erste Bank Hungary Nyrt.-nél vezetett lakossági folyószámlára érkezett, amelynek az egyenlege az örökgyó halálakor 344 252 forint volt. A felperes az örökgyó halálát követően a számláról az örökgyó bankkártyájával vásárolt, a számlán 14 765 forint összeg maradt.

Az örökgyó 1995-től volt tagja a Villamosenergia-Ipari Társaságok Nyugdíjpénztárának. Halálának időpontjában az önkéntes pénztári egyéni számláján 1 826 066 forint összeget tartottak nyilván. A számlának kedvezményezettje nem volt megjelölve.

A felperes módosított keresetében - tulajdonjog megállapítása, közös tulajdon megszüntetése, hagyatéki hitelezői igény érvényesítése és élettársi közös vagyon megosztása jogcímén előterjesztett egyéb igények mellett - az alperes arra való kötelezését kérte, hogy hagyatéki hitelezői

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

igény jogcímén fizesse meg neki a közös vagyonhoz tartozó, de az örökhagyó nevére szóló számlákon lévő - többek között az Erste Bank Nyrt. és a Villamosenergia-Ipari Társaság Nyugdíjpénztára által kezelt, fentebb részletezett - megtakarítások fele részét.

Az alperes az érdemi ellenkérelmében a hagyatéki hitelezői igény jogalapját és összegszerűségét részben (a temetési költség vonatkozásában) elismerte, ezt meghaladóan azonban a kereset elutasítását kérte, és beszámítási kifogással élt az örökhagyó nevére szóló betétkönyvből, illetve számlákról a felperes által felvett összegek vonatkozásában.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével megállapította, hogy a felperes élettársi közös szerzés jogcímén megszerezte a Fiat Tipo típusú személygépkocsi tulajdonjogát 1/2 részben. A közös tulajdont megszüntette akként, hogy az alperes 1/2 tulajdoni illetőségét 200 000 forint megváltási ár ellenében a felperes tulajdonába adta. Kötelezte az alperest 609 486 forint megfizetésére a felperes részére 15 nap alatt, ezt

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

meghaladóan a felperes keresetét elutasította. A felperest kötelezte 15 nap alatt az alperes javára 56 110 forint perköltség megfizetésére, az alperest pedig az államnak külön felhívásra 36 471 forint eljárási illeték megfizetésére, és úgy rendelkezett, hogy a fennmaradó eljárási illetéket és állam által előlegezett szakértői költséget az állam viseli. Ugyanezen ítéletével az elsőfokú bíróság a felperest 80 000 forint pénzbírsággal is sújtotta.

Az ítélete felülvizsgálattal érintett részének indokokolása szerint az elsőfokú bíróság bizonyítottan látta azt, hogy a felperes és az örökhangó között a felperes által megjelölt időszakban élettársi kapcsolat állott fenn, és a volt élettársak jövedelmét, valamint a felperes közös háztartásban végzett munkáját értékelve a közös szerzésben való közreműködésük arányát 50-50%-os mértékben határozta meg.

Az ítéletét - egyebek mellett - azzal indokolta, hogy az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 578/G. §-ának (1)

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

bekezdésében foglaltakból az következik, hogy az élettársi vagyonszaporulat része az életközösség alatt vásárolt ingó és ingatlanvagyon, továbbá mindaz a vagyonszaporulat is, ami az életközösség alatt a felek közös gazdálkodása során keletkezett.

A felperes és az örökhagyó élettársi életközössége az örökhagyó halálával szűnt meg, és az említett időpontban az örökhagyó lakossági folyószámláján 344 252 forint volt, amely a per adatai szerint munkabérből származott. Nem volt megállapítható ugyanakkor az, hogy a vitás összeg a közös gazdálkodás eredményeként áll-e rendelkezésre, és ezért az tartósan a vagyonszaporulat részét képező vagyonszaporulathoz, illetve vagyongyarapodáshoz tartozik-e. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az teljes egészében a hagyatékhöz tartozik, ezért az Erste Bank Nyrt. által vezetett folyószámla követelés megosztása iránt előterjesztett keresetet elutasította.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

Alaposnak találta viszont a Villamosenergia-Ipari Társaság Nyugdíjpénztáránál meglévő 1 826 066 forint vonatkozásában előterjesztett hagyatéki hitelezői igényt. A Nyugdíjpénztár tájékoztatása és a per egyéb adatai szerint az örökhatározó az egyéni számláját 1994-1995. években nyitotta és arra mind a munkáltató, mint pedig a pénztártag befizetéseket teljesített. Az egyéni számla megnyitására tehát az életközösség ideje alatt került sor, az oda befizetett összegek teljesítése pedig a közös gazdálkodás során történt, az említett megtakarítást tehát a volt élettársaknak nyilvánvalóan közös teherviseléssel kellett az életközösség alatt kigazdálkodniuk. Mindezek miatt az elsőfokú bíróság a felperesnek a nyugdíjpénztárban meglévő összeg 1/2 részére előterjesztett megtérítési igényét alaposnak találta, ezért az említett jogcímen 913 033 forintot a felperes javára elszámolt.

A feleknek a kereset és a beszámítási kifogás útján érvényesített egyéb igényeire is tekintettel az elsőfokú

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

bíróság a felperest megillető követelés összegét összesen (31 954 + 127 761 + 63 880 + 205 312 + 913 033 =) 1 150 301 forintban, az alperes jogszerű követelését pedig (196 563 + 344 252 =) 540 815 forintban határozta meg, és a kölcsönös követelések beszámításának az eredményeként az alperest (1 150 301 - 540 815 =) 609 486 forint felperesnek való megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét fél fellebbezett.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával - egyebek mellett - annak megállapítását kérte, hogy az Erste Banknál meglévő lakossági folyószámlán elhelyezett 344 252 forint az életközösségi vagyon részre, amelynek 1/2 része őt megilleti az élettársi közösség alatti közös vagyongyarapodás miatt.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását kérte a nyugdíjpénztárnál meglévő 1 826 066 Ft összegű megtakarítás 1/2 részére vonatkozóan. Arra hivatkozott,

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

hogy a nyugdíjpénztárnál meglévő megtakarítás az 1993. évi XCVI. törvény 16/A. § (1) bekezdése értelmében nem képezi a hagyaték tárgyát, azzal szemben hagyatéki hitelezői igényt érvényesíteni nem lehet, és ez a megtakarítás nem a felperes és az örökgyó közös gazdálkodásának eredménye, mert erre a számlára a felek befizetést nem eszközöltek, oda csak az örökgyó munkabéréből és munkáltatójától történt befizetés.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az alperes által vitatott ítéleti rendelkezés helybenhagyását indítványozta. Hangsúlyozta, hogy a nyugdíjpénztárnál meglévő számlára befizetett összeg, az élettársi vagyonszösség része.

A másodfokú bíróság az ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, míg fellebbezett részében megváltoztatta és a felperesnek járó 609 486 forint marasztalási összeget 845 496 forintra, az alperes által Magyar Államnak megfizetendő 36 471 forint eljárásí illeték összegét 50 700 forintra felemelte. Úgy

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

rendelkezett, hogy a fennmaradó eljárási illetéket a Magyar Állam, az elsőfokú költségeiket pedig a felek maguk viselik. A felperes 80 000 forint pénzbírsággal sújtó rendelkezését hatályon kívül helyezte. Ezt meghaladó - a felperes keresetét elutasító és a szakértői díj viselésére vonatkozó - rendelkezéseiben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Megállapította, hogy a fellebbezési illetéket az állam, egyéb másodfokú költségeiket a felek maguk viselik.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési kérelmek és fellebbezési ellenkérelem korlátai között vizsgálta felül, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének a - nem fellebbezett - a Fiat Tipo típusú személygépkocsi tulajdonjogának megállapítására és a közös tulajdon megszüntetésére, az örökhatározó különvagyonon ingatlanának fenntartási költségei 1/2 részének megtérítésére (31 954 forint), a gyógyszerköltség fele részének megtérítésére (63 880 forint), valamint a temetési és kegyeleti költség (205 312

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

forint) megtérítésére vonatkozó rendelkezéseit nem érintette.

Az alperes fellebbezését alaptalannak, a felperes fellebbezését pedig kis mértékben alaposnak találta.

A felülvizsgálattal érintett körben arra mutatott rá, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból azonban részben téves jogi következtetésre jutott.

Alaposnak találta a másodfokú bíróság a felperes fellebbezését az örökhatározó Erste Banknál lévő folyószámláján elhelyezett megtakarítással kapcsolatosan.

Nem vitatottan a felperes és az örökhatározó 1993. október 22-től 2005. július 27-ig élettársi kapcsolatban éltek.

A Ptk. 578/G. § (1) bekezdésének alkalmazásával az állandó bírói gyakorlat szerint az élettársi jogviszony fennállásának bizonyítottsága törvényes vélelmet létesít amellet, hogy az annak tartama alatt az élettársak által akár együttesen, akár külön-külön megszerzett bármely vagyontárgy az élettársak közös tulajdonát képezi, kivéve, ha az élettársak valamelyike

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

kizárólagos szerzést bizonyít, ezért a közös szerzés célját, a szerzésben való közreműködésben való tényét és mértékét, valamint az ennek megfelelő arányú közös tulajdonszerzés mértékét, nem az egyes vagyontárgyakra nézve külön-külön, hanem az együttélés teljes tartama alatt megszerzett vagyontömegre vonatkozóan egységesen kell meghatározni. E szerint a felperes és az örökhagyó élettársi kapcsolatának fennállása alatt szerzett vagyontárgy, készpénz, megtakarítás, munkabér, élettársi közös vagyonnak minősül. Ennek megfelelően az örökhagyó nevére nyitott lakossági folyószámlán elhelyezett megtakarítás, az örökhagyó fizetése az élettársi közös vagyon része, mint ahogyan a nyugdíjbiztosítónál elhelyezett megtakarítás is. Utóbbi vonatkozásában az alperes alaptalanul hivatkozik annak különvagyoni jellegére.

Az alperes a fellebbezésében helyesen hivatkozott arra, hogy a nyugdíjpénztár egyéni számláján nyilvántartott megtakarítás az 1993. évi XCVI. törvény 16/A. §-ának (1)

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

bekezdése értelmében az örökhagyó hagyatékának nem része, e vonatkozásban a felperes hagyatéki hitelezői igényt nem érvényesíthet. A felperes azonban az egész eljárás során azt adta elő, hogy a lakossági folyószámlán és nyugdíjpénztárnál vezetett számlán lévő megtakarítás az élettársi közös gazdálkodás eredménye, a keresetét pedig a másodfokú eljárásban pontosította, és az említett összegekre az élettársi közös vagyon megosztása jogcímén tartott igényt. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság által megállapított összegeken felül a felperes javára kellett elszámolni az Erste Banknál elhelyezett lakossági folyószámlán örökhagyó halálakor meglévő megtakarítási összeg felét, 172 127 forintot.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság számítási hibát vétett. Az általa felperes javára elszámolt összeg 1 150 301 forint helyett helyesen, 1 214 179 forint. Így a beszámítás alapján felperesnek járó - elsőfokú bíróság által megállapított - összeg 609 486 forint helyett helyesen

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

673 364 forint. Ehhez hozzáadva a fentiek szerint felperesnek járó további 172 127 forintot, a felperest 845 491 forint illeti meg.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részében megváltoztatta, egyébekben pedig helybenhagyta.

A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelemmel élt a másodfokú bíróság ítéletének a részbeli hatályon kívül helyezése, valamint az elsőfokú bíróság ítéletének a részbeni megváltoztatása és az örökhagyó nevén az Erste Bank Nyrt. által vezetett lakossági folyószámla 344 252 forintos követelésének a fele része, valamint a Villamosenergia-Ipari Társaságok Nyugdíjpénztára által vezetett egyéni számla 1 826 066 forintos követelésének a fele része vonatkozásában a felperes keresetének az elutasítása iránt.

A felülvizsgálati kérelmének részletesen kifejtett indokai szerint a jogerős ítélet általa sérelmezett rendelkezéseinek az

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

alapjául szolgáló tényállás iratellenes, a perben eljáró bíróságoknak az arra alapított érdemi döntése pedig a Ptk. 578/G. §-át, valamint az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény 13. §-ának (3) bekezdését, valamint a 16/A. §-ának (1), (5) és (7)-(8) bekezdését sérti.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezéseinek a hatályban tartásra irányult.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet az 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

I. A jogerős ítélet a felülvizsgálattal támadott körben a peres felek egymással ellentétes előadásának, valamint a becsatolt

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

okirati bizonyítékok adatainak az egymással való egybevetése, azok okszerű, logikai ellentmondásoktól mentes, és a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt elveknek egyébként is megfelelően történő értékelése alapján, megalapozottan állapította meg a tényállást.

Az örökhagyó nyugdíjpénztári számláján lévő megtakarítás vonatkozásában a jogerős ítélet tényként azt állapította meg, hogy a számlát az örökhagyó az életközösség ideje alatt, 1994-1995. években nyitotta és „arra mind a munkáltató, mind pedig a pénztártag befizetéseket teljesített”.

A jogerős ítéletnek ez a ténymegállapítása pedig - az alperes téves felülvizsgálati érvelésével szemben - nem iratellenes.

A rendelkezésre álló okirati bizonyítékok adatai szerint ugyanis az örökhagyó önkéntes nyugdíjpénztári tagsági viszonya alapján az 1995. évtől 2004. évvel bezárólag terjedő időszakban a számlára örökhagyó munkáltatója összesen 974 297 forint munkáltatói hozzájárulást utalt át, az örökhagyó pedig összesen 133 361 forint dolgozói tagdíjat fizetett be,

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

az említett időszakban tehát a munkáltatói és dolgozói hozzájárulás mindösszesen 1 107 658 forint volt.

A Pp. 270. § (2) és 275. § (3) bekezdésében foglaltakból viszont az következik, hogy a tényállás megállapításának a módjára vonatkozó és az ügy érdemi elbírálására is lényeges kihatással lévő eljárásjogi szabálysértés hiányában a szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás felülvizsgálati eljárás keretében történő felülmérlegelésének, a bizonyítékok újbóli értékelésének nincs helye.

II. A Ptk. - perbeli időszakban hatályos - 685/A. §-a szerint az élettársak - ha jogszabály másként nem rendelkezik - két, házasságkötés nélkül közös háztartásban, érzelmi és gazdasági közösségben együtt élő személy, a Ptk. 578/G. §-ának (1) bekezdése értelmében az élettársak együttélésük alatt a szerzésben való közreműködésük arányában szereznek közös tulajdont, ha pedig a közreműködés aránya nem állapítható meg, azt azonos mértékűnek kell tekinteni,

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

azzal, hogy a háztartásban végzett munka a szerzésben való közreműködésnek számít.

Amíg tehát az 1952. évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) 27. §-ának (1) bekezdése „házastársi vagyontársaság” létrejöttéről rendelkezik, és a házastársak „osztatlan közös tulajdonává” minősíti „mindazt”, amit a házastársak a házassági életközösség ideje alatt akár együttesen, akár külön-külön szereztek, addig a Ptk. 578/G. §-ának (1) bekezdése - a másodfokú bíróság e vonatkozásban téves indokolásával szemben - kizárólag az élettársak „szerzésben való közreműködés arányában történő közös tulajdonszerzéséről” szól, nem létesít viszont „vagyontársaságot” az élettársak között. (LB Pf. II. 25.137/2000/5.).

Ebből viszont az következik, hogy az élettársak foglalkozásból, illetve kereső tevékenységből eredő jövedelme és az annak felhasználásával szerzett vagyontárgy csak akkor és annyiban minősül közös vagyonnak, ha és

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

amennyiben az a közös gazdálkodás körében, illetőleg a közös szerzéshez ténylegesen felhasználást nyer (Pfv. II. 22.986/2001/5., Pfv. II. 21.364/2000/6.), vagy - az elsőfokú bíróság helyes indokai szerint - közös felhalmozási céllal létrehozott megtakarításnak tekinthető.

II/1. Téves az alperesnek az a felülvizsgálati érvelése, hogy az örökhatározó hagyatéknak megnyíltakor meglévő és az Erste Hungary Nyrt. által vezetett lakossági folyószámlán kezelt 344 252 forint élettársi közös vagyónként történő megosztása a Ptk. 578/G. §-ának (1) bekezdését sértené azért, mert az nem a volt élettársak közös gazdálkodásának az eredménye, hanem az örökhatározó munkabére volt, amely teljes egészében a hagyatékhöz tartozott.

Nem merült fel ugyanis a perben semmiféle olyan adat, amely arra utalna, hogy a volt élettársak a saját jövedelmeiket külön-külön kezelték volna, a vitás folyószámla követelése pedig a rendszeres havi jövedelmükhöz képest viszonylag jelentős összeget tett ki, ez a tény pedig már önmagában is

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

arra utal, hogy az a volt élettársak közös megtakarításának minősül.

A Ptk. 578/G. §-ának a helyes alkalmazásával, és az ítélkezési gyakorlattal is összhangban járt el tehát a másodfokú bíróság akkor, amikor az örökgyó nevén vezetett folyószámlán lévő 344 252 forintos megtakarítás 172 126 forintos fele részét - élettársi közös vagyon megosztása jogcímén - a felperes javára számolta el.

II/2. Alappal hivatkozik ugyan az alperes a felülvizsgálati kérelmében arra, hogy az okirati bizonyítékok adatai alapján tévesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az örökgyó - életközösség ideje alatt megnyitott - egyéni számlájára „befizetett összegek teljesítése ... a közös gazdálkodás során történt, az említett megtakarítást tehát a volt élettársaknak nyilvánvalóan közös teherviseléssel kellett az életközösség alatt kigazdálkodniuk”, mert a nyugdíjpénztári befizetés túlnyomó részét az örökgyó

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

munkáltatója fizette be, és ehhez képest az örökgyó által teljesített tagdíj befizetés elenyészó volt.

Helyes az alperesnek az az érvelése is, hogy az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: Tv.) 13. §-ának (3) bekezdése szerint a pénztártag számláján elhelyezett összegekre sem a pénztártag hitelezői, sem kívülálló harmadik személy hitelezői nem tarthatnak igényt, kivéve a pénztártag rendelkezése szerint az egyéni számlán lekötött összeget, amelyet a 47. § (7) bekezdés szerint az 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) hatálya alá tartozó hitelintézzel kötött szerződésében fedezetként felajánl (tagi lekötés). A 16/A. §-ának (1) bekezdése értelmében a tag halála esetén az egyéni számla hagyatékának nem része. A tag a halála esetére az alapszabályban foglaltak szerint természetes személy kedvezményezettet jelölhet a belépési nyilatkozaton, közokiratban vagy teljes bizonyító erejű magánokiratban (haláleseti kedvezményezett). A (7)

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

bekezdése kimondja, hogy ha a pénztártag kedvezményezettet nem jelölt, vagy a jelölés az (5) bekezdésben foglaltak alapján hatályát veszítette, akkor kedvezményezettnek a tag természetes személy örökösét kell tekinteni, örökrésze arányában. Az örökös jogállása a kedvezményezettével megegyezik. Ha a tagnak a törvényes öröklés rendje szerint természetes személy örököse nincs, akkor az egyéni számlán lévő összeg a pénztárra száll és azt a pénztár fedezeti tartalékán a tagok egyéni számlái és a szolgáltatási tartalékok javára a jóváírás időpontjában fennálló egyenlegek figyelembevételével kell elszámolni. A (8) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a kedvezményezett(ek) a tag halálának időpontjában az egyéni számla kizárólagos tulajdonosává válik (válnak).

Ennek ellenére is alaptalanul érvel az alperes azzal, hogy az örökhagyó halálakor az egyéni számlán lévő megtakarítás fele részére a felperes élettársi közös vagyon megosztásának jogcímén sem tarthat jogszerű igényt, hagyatéki hitelezői

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

igényt pedig az említett tétellel összefüggésben - a pontosított keresete és a másodfokú bíróság helyes indokai szerint - nem érvényesített.

A Tv. 2., 11., 12. és 47. §-ában foglaltakból ugyanis az következik, hogy a munkavállaló által a nyugdíjpénztárnál nyitott egyéni számlára eszközölt tagdíj és egyéb befizetéseknek, valamint - többek között - a munkáltatói tag hozzájárulása részbeni jóváírásának nem az egyedüli, és nem is az elsődleges célja az, hogy a tag halála esetén az általa megnevezett kedvezményezett, haláleseti kedvezményezett hiányában pedig a tag - kedvezményezettnek tekintett - természetes személy örököse az egyéni számlának, és ezáltal a számlán nyilvántartott összegnek a kizárólagos tulajdonosává váljék. A nyugdíjpénztári tagság és egyéni számla ugyanis elsődlegesen azt a célt szolgálja, hogy az egyéni nyugdíjszámlán nyilvántartott összeghez az ún. várakozási idő letelte, a nyugdíjszolgáltatáshoz (kiegészítő nyugdíj) pedig a nyugdíjkorhatár elérése után - a pénztári

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

tagságának fenntartása vagy annak megszüntetése mellett - választása szerint egy összegben vagy járadék formájában még életében maga a pénztártag hozzájuthasson. Az említett nyugdíjpénztári szolgáltatások tehát lényegében a pénztártag saját megélhetéséhez biztosítanak a várakozási idő letelte vagy a nyugdíjkorhatár elérése után egy összegű többletbevételt vagy járadékszerű kiegészítő jövedelmet. Emellett pedig csupán másodlagos jelentősége lehet annak, hogy az egyéni számlán nyilvántartott összeg - a munkavállalókat kötelezően terhelő ún. állami nyugdíjjárulékként befizetett összegekhez hasonlóan - nem örökölhető ugyan, de a számla kizárólagos tulajdonát a haláleseti kedvezményezett vagy a tag kedvezményezettnek tekintett természetes személy örököse - a nyugdíjjáruléktól eltérően - a tag halála esetén akkor is megszerzi, ha a pénztár szolgáltatásaihoz a tag életében nem jutott hozzá vagy az említett szolgáltatásokra még jogosulttá sem vált.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

Mindezekből viszont az következik, hogy az örökgyó a nyugdíjpénztári tagsági viszonyát nyilvánvalóan azzal a céllal létesítette, és a nyugdíjpénztári befizetéseket azzal a céllal teljesítette, hogy a pénztár említett szolgáltatásaihoz a várakozási idő eltelte vagy a nyugdíjkorhatár elérése után ő maga még életében hozzájuthasson, és ezáltal az egy összegű vagy a járadékszerű szolgáltatás a saját, és a vele több mint 11 éven át élettársként együtt élő felperes megélhetéséhez is kiegészítő jövedelmet biztosítson. Ennek ugyanis nem mond ellent az, hogy - a haláleseti kedvezményezett megjelölésének a hiánya miatt - az egyéni számla kizárólagos tulajdonát az alperes, mint az örökgyó kedvezményezettnek tekintett természetes személy örököse szerezte meg, hiszen - az egyesített hagyatékátadó végzésből kitűnően - az egyéni számla megnyitásakor még élt az örökgyó szülője. Ez a tény pedig cáfolja annak a lehetőségét, hogy az örökgyó a haláleseti kedvezményezett megjelölését szándékosan

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

mulasztotta volna el azzal a céllal, hogy a halála esetén a számla tulajdonjogát az alperes szerezzze meg.

Az örökhagyó az egyéni számláját élettársi kapcsolat ideje alatt nyitotta meg, az általa, valamint a munkáltatója által eszközölt tagdíj befizetések teljesítésére az együttélés tartama alatt került sor, ezért az örökhagyó halálakor az egyéni nyugdíjszámlán nyilvántartott 1 826 066 forint - az első- és a másodfokú bíróság helyes jogi következtetése szerint - a volt élettársak közös megtakarításának minősül, és annak 913 033 forintos fele részét a felperes - élettársi közös vagyon megosztásának a jogcímén - alappal igényelheti. A megtakarítás egészének a közös vagyoni jellege szempontjából ugyanis nincs jogi jelentősége annak, hogy a számlára eszközölt befizetések túlnyomó részét nem az örökhagyó, hanem a munkáltatója teljesítette. A Tv. 12. §-ának (1) bekezdése szerint ugyanis a pénztár munkáltatói tagja a pénztárral kötött szerződés alapján egészben vagy részben csak a munkavállalójának a tagdíjfizetési

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

kötelezettségét vállalhatja át (munkáltatói hozzájárulás). Ebből pedig az következik, hogy a vitás munkáltatói hozzájárulás az örökhatyó által a Tv. 11. §-ának (1) bekezdése alapján vállalt és közös megtakarítási céllal teljesített tagdíjbefizetések értékén szerzett vagyonnak minősül, amely utóbbi ugyancsak a volt élettársak közös vagyonához tartozik.

A kifejtettek miatt a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

II. A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény végrehajtásáról szóló 168/1997. (X.6.) kormányrendelet szabályai a jogosultsági időként figyelembe vehető biztosítási jogviszonyokról

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

12. § (1) A Tny. 18. § (2b)-(2c) bekezdése szerinti, kereső tevékenységgel járó biztosítási vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonnyal szerzett jogosultsági időnek

a) az 1997. december 31-ét követően a Tbj. 5. § (1) bekezdés a), b) és e)-i) pontjában, valamint (2) és (3) bekezdésében meghatározott jogviszonyban - ideértve az alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatást, az egyszerűsített foglalkoztatást, a szakmunkástanuló és a szakközépiskolai tanuló kötelező nyári gyakorlatát, továbbá a Tbj. 1998. január 1-je és 1999. december 31-e között hatályos 7. § (2) bekezdése szerinti biztosítási időt is -;

b) az 1998. január 1-jét megelőzően

1. az a) pont szerinti jogviszonyban,

2. a kisiparosként,

3. a magánkereskedőként,

4. az alkalmi fizikai munkát végzőként,

5. a szerződéses üzemeltetésű üzlet biztosított vezetőjeként,

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

6. a gépjárművezető-képző munkaközösség tagjaként,
7. a gazdasági munkaközösség tagjaként,
8. az ipari szövetkezet tagjaként, ipari és szolgáltató szövetkezeti szakcsoport tagjaként,
9. a kisserőkezet tagjaként,
10. a mezőgazdasági (halászati) termelőszövetkezet tagjaként, mezőgazdasági szakszövetkezeti tagként,
11. a mezőgazdasági szakcsoport tagjaként,
12. az egyéni gazdálkodóként,
13. a nemzetközi szervhez tagként vagy munkatársként kiküldött személyként,
14. a külföldi munkavállalóként,
15. a külföldi munkavállaló előadóművészként,
16. az ügyvédi munkaközösség tagjaként,
17. a jogtanácsosi munkaközösség tagjaként,
18. a szabadalmi ügyvivői iroda vagy társaság tagjaként,
19. a közjegyzőként,
20. az önálló bírósági végrehajtóként,

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

21. a szerzői jogvédelem alá tartozó személyes alkotótevékenységet, előadóművészi tevékenységet folytatóként,

22. a munkaviszonyban nem álló előadóművészként, valamint

23. a 29. § (8) bekezdése, a 36. §, a 41. § és a 44. § (2) bekezdése alapján szerzett szolgálati idő minősül.

III. A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 38.§-a a figyelembe vehető szolgálati időről:

38. § (1) Szolgálati időként kell továbbá figyelembe venni
a) a Tbj.-ben meghatározott, nyugellátás szerzése céljából megállapodást kötött személy esetében azt az időszakot, amelyre az előírt nyugdíjárulékot megfizették,

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

b) az egyházi jogi személy által kiállított igazolás alapján az egyházi személyként ilyen minőségben eltöltött, az 1997. december 31-ét követően pedig azt az időtartamot, amelyre 2011. december 31-éig az előírt nyugdíjbiztosítási és nyugdíjjárulékot, 2012. január 1-jétől az előírt nyugdíjjárulékot az egyházi jogi személy megfizette,

c) a gyermeknevelési támogatás, az ápolási díj, valamint a gyermekgondozást segítő ellátás, illetve gyermekgondozási segély folyósításának időtartamát, amennyiben az előírt nyugdíjjárulékot megfizették,

d) a katonai (polgári) szolgálatban eltöltött időt,

e) a táppénz (betegszabadság) - ide nem értve a külön jogszabály rendelkezése szerint kötött megállapodás alapján folyósított táppénzt -, a baleseti táppénz, a terhességi-gyermekágyi segély és a csecsemőgondozási díj folyósításának időtartamát, valamint a gyermekgondozási díj 2000. január 1-jét megelőző folyósításának időtartamát, illetőleg az 1999. december 31-ét követő gyermekgondozási

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

- díj, továbbá a rehabilitációs ellátás folyósításának azt az időtartamát, amelyre az előírt nyugdíjjárulékot megfizették,
- f) az álláskeresési támogatás folyósításának időtartamát, ha az előírt nyugdíjjárulékot megfizették,
- g) azt az időt, amely az 1997. december 31-én hatályos rendelkezések szerint szolgálati időnek minősült,
- h) a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény szerinti munka-rehabilitáció keretében foglalkoztatott személy tekintetében a munka-rehabilitációs díj folyósításának időtartamát, ha az előírt nyugdíjjárulékot megfizették,
- i) az Rjtv. szerinti rehabilitációs járadék folyósításának időtartamát, ha az előírt nyugdíjjárulékot megfizették,
- j) az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíjbiztosítási átutalásáról és visszautalásáról szóló törvény alapján a nyugdíjbiztosítási visszautalás során elismert szolgálati időt, ha a Nyugdíjbiztosítási Alapot megillető összeget a Nyugdíjbiztosítási Alapnak átutalták,

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadók.

Frissítve: 2021.12.31.

ke) a szociális szövetkezeti tag tagi munkavégzésének időtartamát, ha az előírt nyugdíjjárulékot megfizették.

(2) Szolgálati időként nem lehet figyelembe venni

a) az egyéni vállalkozó biztosítási kötelezettség alá tartozó jogviszonyának azt az időtartamát, amelyre vonatkozóan az egyéni vállalkozónak 2011. december 31-éig fennálló időszakra nyugdíjbiztosítási járulék vagy nyugdíjjárulék, 2012. január 1-jétől nyugdíjjárulék tartozása van,

b) a társas vállalkozás tagja esetében az adott társas vállalkozás tagjaként fennállt biztosítási kötelezettség alá tartozó jogviszonyának azt az időtartamát, amelyre vonatkozóan a társas vállalkozásnak a biztosítottak minősülő akkori tagjai után 2011. december 31-éig fennálló időszakra nyugdíjbiztosítási járulék vagy nyugdíjjárulék, 2012. január 1-jétől nyugdíjjárulék tartozása van,

c) az egyéni vállalkozó vagy jogi személyiséggel nem rendelkező társas vállalkozás tagja, segítő családtagjának az e

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

jogcímen fennállt biztosítási idejének azt az időtartamát, amelyre vonatkozóan az egyéni vállalkozónak, illetőleg a jogi személyiséggel nem rendelkező társas vállalkozásnak e segítő családtag után 2011. december 31-éig fennálló időszakra nyugdíjbiztosítási járulék vagy nyugdíjjárulék, 2012. január 1-jétől nyugdíjjárulék tartozása van,

d)a mezőgazdasági őstermelő biztosítási idejének azt az időtartamát, amelyre vonatkozóan nyugdíjjárulék tartozása van.

IV. A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 2. számú melléklete az öregségi nyugdíjak kiszámítása során alkalmazandó szorzószámokról

	A	
1.	Szolgálati idő (év)	Az öregségi havi á

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

2.	15	
3.	16	
4.	17	
5.	18	
6.	19	
7.	20	
8.	21	
9.	22	
10.	23	
11.	24	
12.	25	
13.	26	
14.	27	
15.	28	
16.	29	
17.	30	
18.	31	
19.	32	
20.	33	
21.	34	

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

22.	35	
23.	36	
24.	37	
25.	38	
26.	39	
27.	40	
28.	41	
29.	42	
30.	43	
31.	44	
32.	45	
33.	46	
34.	47	
35.	48	
36.	49	
37.	50 vagy több	

Ha az öregségi nyugdíj kiszámítása során figyelembe vett szolgálati idő arányos elismerés miatt nem éri el a 15 évet, az öregségi nyugdíj kiszámítása során alkalmazandó szorzószámot úgy kell meghatározni, hogy a 43%-os A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

mértéket annyiszor 2 százalékponttal kell csökkenteni, ahány év a 15 év szolgálati időből hiányzik.

V. A Legfelsőbb bíróság Mfv. III. 10.840/2011. számú határozata (2012. évi. 130. bírósági határozat)

A regionális nyugdíjbiztosítási igazgatóság - alperesi jogelőd - a 2010. május 3-án kelt elsőfokú határozatával 34 év 307 nap nyugdíjjogosultság megállapításához figyelembe vehető szolgálati időt állapított meg M. I. részére, aki a határozatot fellebbezéssel támadta és további szolgálati idők beszámítását kérte.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

A Nyugdíjbiztosítási Jogorvoslati Igazgatóság a 2011. január 6. napján kelt másodfokú határozattal a fellebbezést elutasította. A közigazgatási eljárásban lefolytatott bizonyítás adatai (foglalkoztatók nemleges adatszolgáltatása, társadalombiztosítási nyilvántartás adatai és a Társadalombiztosítási Igazolvány tartalma) alapján megállapította, hogy nem bizonyított az igénylő által megjelölt két munkáltatónál (R. Kft. és W. Bt.) a szolgálati időt megalapozó jogviszonyok fennállása, figyelemmel a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 37. § (1) bekezdésére és a 43. § (2) bekezdésére.

M. I. a társadalombiztosítási határozatok bírósági felülvizsgálata iránt benyújtott keresetében az R. 2000. Kft.-nél 2001. január 4. és 2002. február 24. napja között fennállt munkaviszonya alapján kérte 416 nap szolgálati idő elismerését.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

A munkaügyi bíróság ítéletével a társadalombiztosítási határozatokat hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezte.

A bíróság a per során meghallgatott tanúk (B. Zs. és N. J.) vallomását a felperesi előadással egyezőnek és életszerűnek találta a foglalkoztatás körülményei, a felperes által betöltött munkakör, a munkaidő és a munkaviszony időtartama tekintetében. Ez alapján a Tny. 43. § (2) és (3) bekezdésére utalva úgy rendelkezett, hogy az alperesnek a megismételt eljárásban szolgálati időként kell elismernie a 2001. január 4. és 2002. február 24. közötti időszakot.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte, a Tny. 37. § (1), (2) és (3) bekezdéseinek a megsértésére hivatkozással. Előadta, hogy a járulékbefizetés ténye a perben nem nyert bizonyítást, erre vonatkozóan a társadalombiztosítási nyilvántartásban sem álltak rendelkezésre adatok és ez a körülmény álláspontja szerint

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

tanúkkal nem bizonyítható, ráadásul maga a felperes is elismerte a „feketén” történő foglalkoztatás tényét. Ezen kívül a foglalkoztató nyilatkozata és a felperes Társadalombiztosítási Igazolványa sem tartalmazott a szolgálati idő elismerését megalapozó adatokat, ezért a bíróság jogszabálysértően rendelkezett annak elismeréséről. A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte annak jogszerűségére hivatkozva.

A felülvizsgálati kérelem megalapozott.

A Tny. 37. § (1) bekezdése szerint a Tbj.-ben biztosítottak minősülő személy biztosítással járó jogviszonyának 1997. december 31. napját követő időtartama szolgálati időnek számít, ha az erre az időszakra előírt nyugdíjjárulékot megfizették. A (2) bekezdés a szolgálati idő elismerésére lehetőséget ad abban az esetben, ha a foglalkoztató a biztosított keresetéből, jövedelméből a nyugdíjjárulékot levonta, azonban annak befizetését részben vagy egészben

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

elmulasztotta. A (3) bekezdés alapján, amennyiben a társadalombiztosítási szervek nyilvántartásaiból megállapítható a biztosítás ténye és a biztosítással járó jogviszony időtartamára vonatkozó adatok, azonban a nyugdíjjárulék levonás és befizetés ténye okiratok hiányában, illetve a foglalkoztató megszűnése miatt nem bizonyítható, abban az esetben a nyugdíjjárulék levonását (megfizetését) vélelmezni kell.

A szolgálati idő igazolására vonatkozó és a Tny. 43. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott bizonyítási szabályok (egykorú foglalkoztatói okirat, eredeti nyilvántartások alapján kiállított igazolás, egyéb hitelt érdemlő bizonyítási mód és ezek értékelése) alapvetően e fenti rendelkezésekre figyelemmel értelmezhetőek. A szolgálati idő elismeréséhez ugyanis nem elégséges a konkrét munkavégzés igazolása, mivel a Tny. 37. §-a alapján a járulék levonás vagy befizetés igazolásától nem lehet eltekinteni, illetve a járulék levonásának, befizetésének vélelmezését megalapozó

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

körülmények fennállása hiányában a nyugdíjjogosultságot megalapozó időszak nem ismerhető el. A jogalkotó ugyanis nem azt kívánta e szabályok megalkotásával lehetővé tenni, hogy a teljesen illegális foglalkoztatást követően, amely során a munkaviszony egyik alanya sem tesz eleget a közterhek bevallásával és befizetésével járó kötelezettségeinek, utóbb, a munkavégzés tényének igazolásával szolgálati idő legyen elismerhető.

Peradat, hogy a felperes a keresetlevelében a következők szerint nyilatkozott: „Az R. Kft. ... elmulasztotta a törvényben előírt foglalkoztatói köteleességét és nem jelentett be és nem fizette be a köztartozásokat sem, tehát feketén alkalmazott”. A perben rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok szintén azt támasztották alá, hogy a felperest az R. 2000. Kft. - függetlenül a munkavégzés tényétől - munkavállalóként nem tartotta nyilván, foglalkoztatói adatszolgáltatást nem teljesített, a munkabérből nem intézkedett a nyugdíjjárulék levonása, vagy akár bevallása

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

íránt és erre nézve a felperes sem tett lépéseket, a saját oldalán felmerült nyugdíjjárulékot igazoltan nem fizette be. Mindezekre figyelemmel a munkaügyi bíróság a jogszabály téves értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy a tanúvallomások alapján - a biztosítási jogviszonyt igazoló társadalombiztosítási nyilvántartás illetve a járulék levonást vagy befizetést igazoló, és mindennek a vélelmezése lehetőségét alátámasztó adatok hiányában - megállapítható a nyugdíjjogosultságot megalapozó szolgálati idő.

Rámutat a Legfelsőbb Bíróság, hogy a tanúk vallomása egyébként sem volt olyan jelentőségű, hogy önmagában ítékezés alapjául szolgálhatott volna, mivel az adott helyszínen biztonsági őrként történő munkavégzés tényén kívül a tanúk nem tudtak konkrétan nyilatkozni, sem a munkabér pontos összegére, sem a jogviszony konkrét időtartamára, illetve egyéb olyan körülményre, ami az érvényes munkaviszony létrejöttét és annak eredményeként

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.

a közterhek viselésével történő foglalkoztatást bizonyították volna.

A Legfelsőbb Bíróság mindezek alapján a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte; mivel a döntéshez szükséges tények megállapíthatóak voltak, ezért a kereset elutasításáról rendelkezett.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény hatályon kívül helyezése okán jelen kiadványban foglaltakra a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvényben foglaltak irányadóak.

Frissítve: 2021.12.31.